

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2004
IV. volební období

838

Návrh

Zastupitelstva Jihomoravského kraje

na vydání

**zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění
pozdějších předpisů**

ZÁKON

ze dne 2004,

kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů,

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona č. 184/1991 Sb., zákona č. 338/1992 Sb., zákona č. 48/1994 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 185/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona 229/2003 Sb. se mění takto:

1. § 2 odst. 1 zní :

§ 2

(1) Poplatek ze psů platí držitel psa. Držitelem je fyzická nebo právnická osoba, která má trvalý pobyt nebo sídlo na území České republiky a pečuje o psa jako jeho vlastník.“

2. § 2 odst. 2 včetně poznámek pod čarou č. 1, 1a a 1b zní :

§ 2

(2) Poplatek ze psů se platí ze psů starších 6 měsíců. Od poplatku ze psů je osvobozen držitel psa, kterým je osoba nevidomá, bezmocná¹⁾ a osoba s těžkým zdravotním postižením, které byl přiznán III. stupeň mimořádných výhod podle zvláštního právního předpisu^{1a)}, osoba provádějící výcvik psů určených k doprovodu těchto osob, osoba provozující útulek zřízený obcí pro ztracené nebo opuštěné psy, osoba provozující útulek pro ztracené nebo opuštěné psy na základě platného živnostenského oprávnění, nebo právnická osoba zapsaná v obchodním rejstříku provozující útulek pro ztracené nebo opuštěné psy jako předmět svého podnikání“, nebo osoba, které stanoví povinnost držení a používání psa zvláštní právní předpis^{1b)}.

---

1) § 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění.
1a) § 86 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 110/1990 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 360/1999 Sb. a zákona č. 29/2000 Sb..
1b) Například zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

D ů v o d o v á z p r á v a

Obecná část

Parlament České republiky schválil dne 4. 7. 2003 změnu zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, která byla publikována pod č. 229/2003 Sb. Novela zákona o místních poplatcích novým způsobem vymezila osobu poplatníka místního poplatku ze psů a stanovila povinnost platit tento poplatek držiteli psa. Pojem držitel psa není v citovaném zákoně definován dostatečně definován. Vymezení pojmu držitel psa jako fyzické nebo právnické osoby, která má trvalý pobyt nebo sídlo na území České republiky, je nepřesné a neumožňuje jednoznačný výklad. V uvedené definici není vymezen právní vztah této osoby ke psu. Pokud vycházíme z definice držitele, která je obsažena v ustanovení § 129 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb. (občanský zákoník), ve znění pozdějších předpisů, pak je držitel věci definován jako ten, kdo s věcí nakládá jako s vlastní nebo vykonává právo pro sebe.

Podle novelizovaného ustanovení § 2 zákona č. 565/1990 Sb., v platném znění, je od poplatku ze psů mimo jiné vyjmenované osoby osvobozena rovněž osoba provozující útulek zřízený obcí pro ztracené nebo opuštěné psy. Mezi subjekty osvobozenými od této poplatkové povinnosti nejsou zařazeny osoby provozující útulky pro ztracené nebo opuštěné psy, zřízené jinou osobou než obcí. Vzniká zde nerovné postavení obou skupin subjektů, která může útulek pro ztracené nebo opuštěné psy zřízený jinou osobou přivést až k likvidaci, a to přesto, že takový útulek provozuje se souhlasem státu veřejně prospěšnou činností a pečuje o majetek státu (opuštění a ztracení psi se po uplynutí jednoho roku od odevzdání do útulku stávají podle ustanovení § 135 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., (občanský zákoník), ve znění pozdějších předpisů, majetkem státu, pokud se o ně vlastník v této době nepřihlásí).

Důvodová zpráva k novele zákona č. 565/1990 Sb. přitom uvádí:

„Navrhovaná úprava novým způsobem určuje osobu poplatníka místního poplatku ze psů, kterým je na rozdíl od dosavadní právní úpravy držitel. Jedná se o návrat k právnímu vymezení osoby poplatníka před rokem 1990, s cílem zamezit častým případům nedodržování poplatkové povinnosti ze strany vlastníka psa. Platební povinnost vázaná na osobu vlastníka psa se podle dosavadních zkušeností v praxi neosvědčila, neboť častou námitkou poplatníka je skutečnost, že pes, o kterého pečuje, není v jeho vlastnictví. Správci místního poplatku mají omezené možnosti při zjišťování skutečného vlastníka psa (tj. osoby, která psa koupila nebo jej získala darem či dědictvím) vzhledem k tomu, že neexistuje povinnost písemného dokladu při jeho převodu (přechodu). Nelze ani využít povinnost výpovědi svědka nebo osoby přezvědné, protože vlastník psa nemusí být totožný s osobou, která má psa v držení a to v některých případech po celou dobu jeho života. Pes je například fakticky chován v obci s vysokou sazbou poplatku, ale je přihlášen do evidence tam, kde je sazba výrazně nižší. Dochází i k případům, že se za vlastníky psů prohlašují osoby, pro které platí zvýhodněná sazba poplatku, přičemž pes u této osoby nepobývá.

Držitelem psa může být i jiná osoba, než jeho vlastník. Jedná se o osobu, která o psa pečuje stejně, jako by jej vlastnila. Navíc je prokazatelná skutečnost, že pes se u této osoby nachází.“

Postavení provozovatele útulku pro ztracené a opuštěné psy však pojmu držitel psa podle vymezení v § 129 OZ ani záměru uvedenému v citované důvodové zprávě neodpovídá. Předkladatelé se domnívají, že z citované důvodové zprávy jednoznačně vyplývá, že

zákonodárce změnou ustanovení §2 odst. 1 a 2 provedenou zákonem č. 229/2003 Sb. nesledoval záměr zatížení provozovatelů útulků pro ztracené a opuštěné psy poplatky ze psů, ale jeho skutečným záměrem bylo zamezit snahám vlastníků psů zneužívat rozdílů ve výši poplatků v jednotlivých obcích tím, že psa přihlásí ke zpoplatnění u svého příbuzného v menší obci, kde je poplatková povinnost výrazně nižší. V každém případě obsah pojmu držitel uvedený v § 129 odst. 1 občanského zákoníku neodpovídá postavení a činnosti provozovatelů útulků pro ztracené a opuštěné psy. Útulky zřízené jinou osobou jsou v současné době zatíženy nejen povinností platit místní poplatek ze psů, ale jako podnikatelské subjekty také povinností daňovou. I tato skutečnost prohlubuje nerovné postavení útulků. Obce mají sice možnost vyplývající přímo ze zákona 565/1990 Sb., v platném znění, provozovatelům útulků zřízených jinou osobou než obcí poplatky ze psů prominout; jedná se však pouze o možnost, která nerovnost postavení útulků pro ztracené a opuštěné psy neodstraňuje. Obec má rovněž možnost podle §14 odst. 2 zák. č. 565/1990 Sb., v platném znění, obecně závaznou vyhláškou vymezit subjekty osvobozené od místních poplatků. Většina těchto vyhlášek však převzala doslovné znění §2 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., v platném znění, a nezařazuje útulky zřízené jinou osobou než obcí mezi subjekty osvobozené od poplatkové povinnosti.

Soulad návrhu zákona s ústavním pořádkem České republiky, mezinárodními závazky a s právem Evropského společenství :

Navrhované řešení je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Právo Evropských společenství neupravuje otázky, které jsou předmětem předloženého návrhu. Předložený návrh je tedy slučitelný s právem Evropského společenství a jeho zásadami.

Ekonomický dopad navrhovaného zákona:

Návrh změny zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, nepředpokládá zvýšení „daňového zatížení“ ani vyšší administrativní zatížení obcí, ani hospodářský a finanční dopad na státní rozpočet.

U rozpočtu obcí dojde ke snížení příjmů z poplatků odváděných do těchto rozpočtů o částku, která odpovídá souhrnu místních poplatků ze psů vybíraných od osob, které se nově navrhuje od tohoto poplatku osvobodit. Nepředpokládá se však, že by osvobozením těchto osob od místního poplatku ze psů, byly nějak významně dotčeny rozpočty obcí. Výše dopadu na místní rozpočet je individuální u každé obce v ČR, přesnou výši dopadu tedy nelze vyčíslit.

U osob, u nichž se navrhuje osvobození od místního poplatku ze psů, dojde ke snížení „daňového zatížení“, volné prostředky pak mohou být použity dále pro rozvíjení činnosti provozovatelů útulků pro ztracené nebo opuštěné psy či na zkvalitnění péče o tato zvířata.

Dopad na životní prostředí:

Dopady na životní prostředí nejsou žádné.

Zvláštní část

K Čl. I

K bodu 1

k § 2 odst. 1

Předkladatelé dále navrhnou, aby v souladu s ustanovením § 129 OZ byla vložena slova „**a pečuje o psa jako jeho vlastník.**“ upřesněna definice držitele psa.

K bodu 1

k § 2 odst. 2

Předkladatelé navrhnou, aby nerovnost postavení útulků pro ztracené a opuštěné psy byla řešena novelou zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, která bude specifikovat subjekty osvobozené od povinnosti placení místního poplatku ze psů a zařadí mezi tyto subjekty i útulky zřízené jinou osobou a provozované jako forma podnikání.

Stanislav Juránek v.r.
hejtman Jihomoravského kraje

Srovnání původního a navrhovaného textu:

§ 2 odst. 1

(1) Poplatek ze psů platí držitel psa. Držitelem je fyzická nebo právnická osoba, která má trvalý pobyt nebo sídlo na území České republiky **a pečuje o psa jako jeho vlastník.**

§ 2 odst. 2

(2) Poplatek ze psů se platí ze psů starších 6 měsíců. Od poplatku ze psů je osvobozen držitel psa, kterým je osoba nevidomá, bezmocná) a osoba s těžkým zdravotním postižením, které byl přiznán III. stupeň mimořádných výhod podle zvláštního právního předpisu(a), osoba provádějící výcvik psů určených k doprovodu těchto osob, osoba provozující útulek zřízený obcí pro ztracené nebo opuštěné psy, **osoba provozující útulek pro ztracené nebo opuštěné psy na základě platného živnostenského oprávnění, nebo právnická osoba zapsaná v obchodním rejstříku provozující útulek pro ztracené nebo opuštěné psy jako předmět svého podnikání**, nebo osoba, které stanoví povinnost držení a používání psa zvláštní právní předpis 1b).